

عنوان مقاله:

بازکاوی مسئله تشبیه و تنزیه در آموزه وحدت تشکیکی وجود

محل انتشار:

مجله الهیات تطبیقی، دوره 7، شماره 16 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

حامد ناجی - استادیار گروه فلسفه دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

آموزه تشبیه و تنزیه یکی از پیچیده‌ترین آموزه‌های کلامی است که از دیرباز متفکران اسلامی را به خود مشغول کرده است. از یک سو، اهل حدیث و اشاعره و از سوی دیگر، معتزلیان و گروهی از متلکمان شیعه با قرائت‌های کاملاً متفاوتی بدین آموزه نظاره کرده اند. گروه اول به سمت تشبیه و گروه دوم به سمت تنزیه سوق یافته اند. و اما در این میان ابن عربی و شارحان مکتب او به قرائتی جدید، یعنی تشبیه در عین تنزیه دست یافته اند که این نظریه مطابق برخی از آموزه های شیعی است. صدرالدین محمد شیرازی، مشهور به ملاصدرا، با بهره گیری از همین نظریه اخیر، درصدد عرضه قرائت نوینی از آن برآمد و چنانچه در ادامه مقاله آمده است، این تقریر، عقلی‌ترین بیان در شرح این مسئله است. در این نوشتار تلاش شده است پس از بیان مختصری در توضیح مکاتب مختلف در این موضوع، جایگاه تقریر وحدت تشکیکی وجود در حکمت متعالیه مطرح و نقطه قوت آن را بررسی شود.

کلمات کلیدی:

تشبیه، تنزیه، وحدت تشکیکی وجود، حکمت متعالیه، عرفان ابن عربی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1210454>

